

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o zunanji razsežnosti evropske industrijske politike: ali trgovinska politika EU ustrezno upošteva interese evropske industrije? (mnenje na lastno pobudo)

(2011/C 218/05)

Poročevalec: **g. PEZZINI**

Soporočevalec: **g. PHILIPPE**

Evropski ekonomsko-socialni odbor je 16. septembra 2010 sklenil, da v skladu s členom 29(2) poslovnika pripravi mnenje na lastno pobudo o naslednji temi:

Zunanja razsežnost evropske industrijske politike: ali trgovinska politika EU ustrezno upošteva interese evropske industrije?

Posvetovalna komisija za spremembe v industriji (CCMI), zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 4. aprila 2011. Poročevalec je bil g. PEZZINI, soporočevalec pa g. PHILIPPE.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 471. plenarnem zasedanju 4. in 5. maja 2011 (seja z dne 4. maja) s 106 glasovi za, 2 glasovoma proti in 3 vzdržanimi glasovi.

1. Sklepi in priporočila

1.1 Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) v celoti soglaša, da je zaskrbljenost, ki jo je izrazilo madžarsko predsedstvo, utemeljena, saj „smo priča neverjetno hitremu in korenitemu spreminjanju sveta; Evropa mora biti sposobna obstati v razmerah svetovnega konkurenčnega pritiska, močnejšega kot kdaj koli doslej“.

1.2 Odbor zahteva, da mora EU nujno sprejeti usklajene in koherentne ukrepe v zvezi z zunanjo razsežnostjo njene integrirane strategije industrijske politike, da bo lahko imela vodilno vlogo v trgovinskem sistemu in bo v večstranskih in dvostranskih trgovinskih sporazumih enotno usmerjena.

1.3 EESO meni, da je nujno vzpostaviti enaka pravila igre za vse akterje, ki morajo imeti možnost delovati v okviru lojalne konkurence ter trajnostne in konkurenčne gospodarske in socialne rasti, ob tem pa v celoti upoštevati mednarodne gospodarske, socialne in okoljske standarde. Ob tem je treba upoštevati, da bo do leta 2015 90 % svetovne rasti ustvarjene zunaj Evrope, od tega bo tretjino ustvarila samo Kitajska. Zato mora trgovinska politika EU podpirati tudi razvojno politiko EU ter upoštevati neenakosti med trgovinskimi sistemi in znotraj družbe, zlasti v državah v razvoju.

1.4 Odbor meni, da je treba:

— opredeliti skupni okvir „okrepljenega evropskega upravljanja“, ki bo omogočil izkoriščanje možnosti notnega trga in evropski industriji omogočil ponovno uspešnost na mednarodni ravni;

— na svetovni ravni nastopati enotno;

— opredeliti koherentno ravnanje držav članic.

1.5 Odbor meni, da se mora nadaljevati in okrepiti dolgotrajno delo za uresničitev notranjega trga, ki se je začelo leta 1988. To mora potekati tudi z uvajanjem evropskega pogodbenega prava za podjetja, ki bi moralo temeljiti na uredbi z novo napredno ureditvijo, na katero bi se podjetja lahko neobvezno sklicevala v zvezi s svojimi mednarodnimi pogodbami.

1.6 Odbor meni, da je vodilni položaj evropske industrije na svetovni ravni možno ohraniti ne le z inovacijami, raziskavami in uporabo novih tehnologij, temveč tudi z uvajanjem učinkovite infrastrukture in zahtevo po pametni ureditvi svetovnega trga, ki daje prednost čisti in trajnostni proizvodnji in distribuciji.

1.7 Odbor meni, da je treba posebno pozornost posvetiti ukrepom na evropski, nacionalni in regionalni ravni, izobraževanju ter nenehnemu usposabljanju zaposlenih in širjenju znanja.

1.8 EESO priporoča, da je treba zmeraj upoštevati interese evropske industrije, in sicer velika in tudi mala podjetja, ter jih na pogajanjih odločno braniti, pri tem pa je treba na jasen, transparenten in raznolik način uporabiti vse razpoložljive ureditvene instrumente, vključno s trgovinskimi sporazumi.

1.9 EESO poudarja, da morajo imeti podjetja na razpolago pametno zasnovan in predvidljiv, predvsem pa stroškovno ugodnejši pravni okvir, ter da je treba oblikovati ugodnejše poslovno okolje za MSP.

1.10 Zagotovitev jasne in pregledne varnosti s pomočjo dvostranskih sporazumov in stikov je v interesu evropskih podjetij. Predvideti je treba:

- socialne določbe, ki spoštujejo človekovo dostojanstvo na delovnem mestu in ustrezajo mednarodnim predpisom,
- določbe na področju varstva okolja,
- omejitve izkoriščanja okoljskih virov,
- standarde za varčevanje energije in varstvo podnebja,
- splošno uporabo ekoloških znakov,
- sistematično uporabo certifikacij EMAS,
- upoštevanje tehničnih in ureditvenih standardov,
- zaščito industrijske in intelektualne lastnine,
- nekatere učinkovite instrumente za trgovinsko zaščito in dostop do trgov in strateških surovin ob upoštevanju pomslekov civilne družbe na obeh straneh glede upravljanja virov,
- pobude za olajšanje dejavnosti MSP v tretjih državah,
- sisteme socialnega dialoga in pregleda s strani civilne družbe, tudi s pomočjo predhodnih in naknadnih ocen učinka ter
- visoka raven varstva potrošnikov.

1.11 EESO odobrava stališča Evropskega sveta v Bruslju iz decembra 2010 o tem, da se je treba „učinkoviteje lotiti izzivov, povezanih z globalizacijo, in izkoristiti z njo povezane možnosti, tako da se pred začetkom trgovinskih pogajanj [...] izvedejo ocene učinkov, da se zagotovijo odprti trgi in pogoji trgovanja in pravične konkurence“. Trgovinska politika EU mora nujno upoštevati neenake pogoje, s katerimi se pogosto srečuje naša industrija.

1.12 Odbor zahteva konkretno spremljanje priporočil Sveta EU, „da je treba še dodatno izboljšati skladnost in dopolnjevanje notranje in zunanje politike“⁽¹⁾.

1.13 Odbor meni, da mora EU razviti svoje konkurenčne prednosti, da bi lahko učinkoviteje in bolj strateško branila svoje interese in na svetovni ravni izboljšala verodostojnost evropskega gospodarskega in socialnega modela.

2. Uvod

2.1 Industrija kot celota – tj. vključno s posebnimi storitvami, od katerih je odvisna, in storitvami, ki so odvisne od

nje – je zelo obsežen sklop, ki ustvarja približno polovico (47 %) BDP EU.

2.2 Industrija lahko posebej prispeva k zagotovitvi bolj dinamične rasti celotnega gospodarstva z:

- večjo produktivnostjo Evrope,
- izvozom industrijskih proizvodov⁽²⁾,
- tehnološkim napredkom: v EU več kot 80 % izdatkov zasebnega sektorja za raziskave in tehnološki razvoj prispeva industrija.

2.3 Izziv boja proti deindustrializaciji je v tem, da bi vse politike EU usmerili k cilju podpore možnosti rasti in konkurenčnosti industrije, predvsem s podporo njeni zunanji razsežnosti.

2.4 Ne gre za opredelitev ločene politike, temveč za vključitev razsežnosti konkurenčnosti industrije in z njo povezanih storitev v vse politike EU, začevši s skupno trgovinsko politiko.

2.5 Odprte trgov je nedvomno nujno potreben pogoj za rast zaposlovanja. Toda EU mora posodobiti svojo strategijo, da bi bolje podprla internacionalizacijo evropskih podjetij v simetričnem in vzajemnem okviru pogojev, ki bo vsem udeležencem zagotovil enaka pravila igre.

2.6 Koherenten pristop zahteva osredotočenje na vrsto sektorjev, ki lahko prispevajo znatno dodano vrednost:

- Prihodnja trgovinska politika EU bi morala biti vključena v okvir strategije Evropa 2020. V ta namen je treba pripraviti natančen in učinkovit sklop predpisov za:
 - spodbujanje odprtih in pravičnih trgov, ob zahtevanju spoštovanja enakih pravil za hitro razvijajoče se države in varovanju potreb manj razvitih držav,
 - zaščito industrijske in intelektualne lastnine,
 - oblikovanje novega in bolj vključenega znanja,
 - preprečevanje ponarejanja,
 - zaščito in širjenje vrednote socialnega tržnega gospodarstva⁽³⁾,

⁽¹⁾ Prim. točko a. Priloge I sklepov Evropskega sveta z dne 16. septembra 2010.

⁽²⁾ Ti proizvodi predstavljajo približno tri četrtine evropskega izvoza. Vir: GD za podjetništvo.

⁽³⁾ Člen 3 Lizbonske pogodbe.

- predlaganje in zahtevanje visoke ravni varstva in izboljšanja kakovosti okolja ter
 - spodbujanje eura kot mednarodne trgovinske valute.
 - Odprtje svetovnega trga in posledično vzajemno usklajevanje carinskih tarif močno omejujejo necarinske ovire: treba je „povečati prizadevanja za uveljavitev naših pravic v okviru dvo- in večstranskih sporazumov za odprtje trgov, ki so nezakonito zaprti“, ⁽⁴⁾ da bodo zagotovljeni simetrija, vzajemnost in enaka pravila igre.
 - Treba bi bilo pregledati in okrepiti pobude za podporo internacionalizaciji MSP. Delež izvoza MSP v tretje države je danes manjši od 15 %.
 - Politika EU bi morala bolje preučiti možnosti za krepitev drugih sredstev za internacionalizacijo, na primer:
 1. neposredne tuje naložbe,
 2. tehnološko sodelovanje,
 3. oddajo naročil podizvajalcem.
 - Evropske države bi si morale prizadevati za razvoj okrepljenega dialoga s socialnimi partnerji in vsemi gospodarskimi in socialnimi akterji.
 - Na področju zaposlovanja bi moral nov zagon podpreti inovativne sektorske pobude po zgledu pilotnih ukrepov za „vodilne trge“.
- 2.7 Euro je treba na mednarodni ravni utrditi kot mednarodno trgovinsko valuto, tako za surovine kakor za industrijske izdelke.
- 2.8 Zaradi nebrzdane globalizacije svetovnega gospodarstva in napredka hitro razvijajočih se gospodarstev je potreben temeljit pregled trgovinskih politik EU, da bi v celoti upoštevale interese evropske industrije in da bi tako slednja lahko ohranila in okrepila svojo ključno vlogo v „globalni vasi“.
- 2.9 Na splošno izvajanje industrijske politike EU temelji na:
- splošnih ukrepih, ki so usmerjeni v razvoj notranjega trga;
 - zunanji trgovinski politiki (protidumpinška politika, dvo- in večstranska trgovinska pogajanja, ki vplivajo na posamezne industrijske sektorje);
 - številnih socialnih, regionalnih in okoljskih političnih ukrepih za razvoj človeških virov;
- politiki konkurence, ki ima na razpolago pravne instrumente za posege v primerih nedelovanja trga in za izvajanje državnih pomoči;
 - politiki raziskav in razvoja;
 - ukrepih za spodbujanje inovativnosti;
 - krepitevi sodelovanja med evropskimi podjetji;
 - iskanju dialoga in sodelovanja med socialnimi partnerji, razširjenem tudi na države v razvoju, zlasti s pogajanjem v sklopu mednarodnih okvirnih sporazumov;
 - prizadevanjih za izvajanje okoljskih politik;
 - ambiciozni in učinkoviti politiki izobraževanja in usposabljanja.
- 2.10 Na trgovino, gospodarstvo, dialog med religijami in kulturami in s tem blaginjo narodov vpliva in jih določa kakovost odnosov med državami, vladami in mednarodnimi organi. Pri reševanju skupnih problemov je treba upoštevati tudi različnost razvojnih ravni in pristopov, ki bi jih morda lahko uporabili.
- 2.11 V tem mnenju se EESO osredotoča na zunanjo razsežnost industrijske politike.
- 2.12 V tem smislu priznava industrijski politiki prvenstveno vlogo, predvsem na podlagi novega spoznanja: industrija in podjetja morajo ponovno dobiti osrednjo vlogo, ki jim pripada.
- 2.13 „Industrijska politika za dobo globalizacije“ ⁽⁵⁾ omogoča opredelitev nekaterih prednostnih nalog za izboljšanje poslovnega okolja, zlasti za MSP, in podporo razvoju močne in vzdržne industrijske osnove.
- 2.14 Zares „pametna, trajnostna in vključujoča“ rast ⁽⁶⁾ je povezana s krepitvijo raznolikega in inovativnega industrijskega sektorja, ki se bo lahko uveljavljal na svetovnih trgih.

3. **Interesna področja in področja ukrepanja za koherentno zunanjo razsežnost**

3.1 Zunanja razsežnost evropske industrijske politike zajema številna interesna področja in področja ukrepanja, vendar se EESO želi osredotočiti na naslednja:

- evropsko strategijo za dostop do surovin;
- internacionalizacijo MSP;

⁽⁴⁾ COM(2010) 612 konč., točka 4.

⁽⁵⁾ 10. vodilna pobuda, COM(2010) 2020 konč.

⁽⁶⁾ Prav tam.

- opredelitev standardov in pravic do intelektualne lastnine;
- dialog o pravni ureditvi;
- skupno trgovinsko politiko;
- podobo in perspektive Unije;
- sektorske pobude: *vodilni trgi in evropske platforme*.

3.1.1 Dostop do surovin. Zanesljiv in enostaven dostop do surovin je ključnega pomena za infrastrukturo in predpogoj za industrijski razvoj. Pobude EU so temeljnega pomena za:

- odpravo obstoječih izkrivljanj in uvedbo novih predpisov in sporazumov o dostopu do surovin, zlasti energetskih;
- stalna prizadevanja, tudi na ravni STO, za zagotovitev, da bodo industrijske države upoštevale minimalne okoljske in socialne standarde;
- izboljšavo pogojev za trajnostno pridobivanje surovin v Evropi;
- podporo evropskega ali nacionalnega recikliranja, da se omeji trošenje surovin, ustvarijo delovna mesta z visoko dodano vrednostjo in omejijo okoljski in socialni učinki postopkov pridobivanja surovin;
- spodbujanje učinkovite uporabe virov in uporabo sekundarnih surovin;
- krepitev oblasti in institucij, odgovornih za upravljanje surovin v državah v razvoju, ki imajo tovrstne vire;
- podporo raziskav, ki že potekajo na področju pridobivanja fuzijske energije v okviru projektov JET in ITER, s pomočjo surovin, ki so v naravi, zlasti v morski vodi, zelo razširjene (devterij, litij, tritij).

3.1.1.1 Če evropska industrija želi utrditi in povečati svojo prisotnost in konkurenčnost na svetovni ravni, mora imeti močno in celostno strategijo, posvetiti posebno pozornost oskrbi z energijo ter oblikovati pravo „diplomacijo na področju surovin“.

3.1.1.2 Dostop do surovin, zlasti energetskih, mora biti eden od temeljnih stebrov nove industrijske politike. Pomembno je, da okrepiamo gospodarske in politične odnose s tretjimi državami, da bi:

- odpravili razlikovanje v pogojih za dostop z ukrepi za preprečevanje izvoznih omejitev ⁽⁷⁾;

- podprli proizvodnjo kovin v Evropi;
- okrepili prizadevanja za surovine, s katerimi Evropa že razpolaga;
- nadzorovali seznam 14 surovin, ki so „strateškega“ pomena za prihodnost naše proizvodnje: antimon, berilij, kobalt, fluorit, galij, germanij, grafit, indij, magnezij, niobij, platinske kovine (platina, paladij, iridij, rodij, rutenij in osmij), redke zemljine, tantal in volfram;
- oblikovali strateške rezerve glavnih surovin;
- med strateške surovine vključili bombaž;
- ustanovili evropsko geološko službo.

3.1.2 Internacionalizacija MSP. Naslednji ključni izziv je mednarodna razsežnost evropske industrije: poleg velikih podjetij se morajo biti tudi mala in srednje velika podjetja sposobna soočiti s konkurenco na svetovnih trgih in pri tem obenem uveljavljati svoja lastna proizvodna območja.

3.1.2.1 Ustvariti in okrepiti bi bilo treba instrumente podpore načrtovanju in financiranju (zavarovanja, jamstva plačil itd.), da bi omogočili razvoj MSP na mednarodni ravni.

3.1.2.2 Po ugotovitvah neke nedavne študije GD za podjetništvo je bilo v zadnjih treh letih 25 % evropskih MSP dejavnih na področju uvoza ali izvoza. Le 13 % MSP je imelo odnose s tretjimi državami zunaj evropskega notranjega trga. Pri hitro razvijajočih se gospodarstvih držav BRIK (Brazilija, Rusija, Indija in Kitajska) ta odstotek niha med 7 in 10 %.

3.1.2.3 Internacionalizacija dejansko koristi podjetjem in jim omogoča hitrejši razvoj:

- z vidika pripravljenosti na zaposlovanje novega osebja. MSP, ki so dejavna na mednarodni ravni, dosegajo 7-odstotno stopnjo rasti zaposlovanja, druga MSP pa le skromno enodstotno rast;

- z vidika sposobnosti uvajanja inovacij. Inovativne izdelke ali storitve je dalo na trg 26 % MSP, dejavnih na mednarodni ravni, med drugimi MSP pa je bilo takšnih 8 %.

3.1.2.4 Pomembno je izboljšati uspešnost na področju mednarodne trgovine, da bi dolgoročno okrepili rast in konkurenčnost.

3.1.2.5 Predvsem je treba okrepiti in razviti pilotne pobude za oblikovanje evropskih centrov podpore v tretjih državah – t. i. *evropskih poslovnih centrov* (European Business Centres ⁽⁸⁾) – in okrepiti prizadevanja za popolno delovanje *delovnih skupin za dostop do trgov* (Market Access Teams).

⁽⁷⁾ Kakor jih predpisujejo Kitajska, Indija in druge države.

⁽⁸⁾ Na Kitajskem, Tajskem, v Indiji in Vietnamu.

3.1.3 **Standardizacija.** Na področju standardizacije in zaščite intelektualne lastnine so potrebni odločni ukrepi standardizacije in varstva intelektualne lastnine, ob čemer je treba zagotoviti zunanjo razsežnost postopkov standardizacije.

3.1.3.1 Preprečiti je treba, da bi standardi postali trgovinske ovire in da bi povečevanje števila nacionalnih standardov na področju storitev ustvarjalo ovire za trgovino.

3.1.3.2 EESO je prepričan, da je treba uvesti pravno obveznost za vse, ki pripravljajo standarde, da bodo pri tem postopku upoštevali načela STO in Sporazuma o tehničnih ovirah v trgovini (TBT).

3.1.3.3 Obstaja še en temeljni vidik, tj. interoperabilnost: storitve in aplikacije morajo biti zares interoperabilne, da jih bo trg sprejel in da bodo ustrezale zastavljenim ciljem.

3.1.4 **Dialog o pravnih vprašanjih.** Za resnično konkurenčnost evropske industrije je treba na svetovni ravni zagotoviti enake pogoje na področju predpisov in pravil.

3.1.4.1 Carinskim trgovinskim oviram se pogosto pridružujejo še nekarinske, pravne omejitve. Zato EESO meni, da je treba okrepiti prizadevanja na različnih področjih, tako za zmanjšanje obstoječih ovir kot za preprečitev pojavljanja novih.

3.1.4.2 V tem smislu je načelo izboljšanja zakonodaje temeljnega pomena za zmanjšanje visokih stroškov, ki pogosto nastajajo zaradi pretirane ureditve, in za bolj učinkovit dostop na mednarodne trge, ki ga je mogoče doseči s pomočjo mehanizmov vzajemnega priznavanja.

3.1.5 **Skupna trgovinska politika** je eden od stebrov zunanjih odnosov Evropske Unije. Ureja trgovinske odnose držav članic s tretjimi državami; njen glavni cilj je zagotoviti konkurenčnost in enaka pravila igre.

3.1.5.1 Izboljšati je treba učinkovitost ukrepov boja proti **ponarejanju in piratstvu** – tako znotraj kot zunaj enotnega trga – zaradi njihovega močnega negativnega učinka na vedno večje število vse različnejših sektorjev.

3.1.5.2 Pomembno je v skladu z novimi določbami Lizbonske pogodbe izboljšati uspešnost na področju čezmejne in mednarodne trgovine, da bi dolgoročno okrepili rast, konkurenčnost in sposobnost preživetja podjetij, ob tem pa zagotoviti, da bo EU nastopala z enotnim glasom.

3.1.5.3 Instrumenti trgovinske zaščite in dostopa do trgov so usmerjeni predvsem v zaščito evropskih podjetij pred trgovinskimi ovirami. Unija mora biti sposobna zagotoviti nemoten razvoj pravične in trajnostne svetovne trgovine, ki upošteva različne ravni razvoja tretjih držav, pri čemer najmanj razvitim

državam pomaga na poti k industrializaciji, od hitro razvijajočih se držav pa zahteva polno spoštovanje pravil.

3.1.5.4 EU mora opredeliti natančna gospodarska merila za pogajanja in sklepanje prostotrgovinskih sporazumov ter za izbor svojih partnerjev, zlasti pri možnostih trgov glede na njihovo velikost in gospodarsko rast. Pri tem je treba zagotoviti jasne mehanizme predhodnega ocenjevanja (politična koherentnost) in naknadnega ocenjevanja (dosledno spoštovanje enakopravnosti in vzajemnosti), tudi ob podpori evropskega socialnega dialoga in organizirane civilne družbe.

3.1.5.5 Znižanje tarif v okviru STO morajo spremljati prizadevanja za izboljšanje delovnih pogojev v skladu s standardi Mednarodne organizacije dela.

3.1.6 **Podoba in perspektive Unije.** Potrebujemo vizijo, usmerjeno k trajnostnemu razvoju, ki bo zmožna z globalno in dolgoročno logiko spodbujati vključujoče družbe, odprta gospodarstva in miroljubne odnose.

3.1.6.1 Za notranjo, predvsem pa zunanjo podobo Evropske unije je treba bolj skrbeti. Zagotoviti je treba koherentnost, enotnost in sposobnost hitrega ukrepanja, da bo v celoti pokazala svojo vrednost. Opredeliti in izvesti je treba med seboj sinergijsko povezane in usklajene ukrepe, da:

— se zagotovi **uravnotežena odprtost trgov**, ob tem pa se **ščitijo omejeni viri planeta**, kar zagotavlja **zanesljiv in trajnosten dostop Evrope do virov**, ki so zanjo strateškega pomena;

— **okrepi gospodarski dialog z vsemi glavnimi partnerji** v okviru večstranskega pristopa;

— **utrdi vloga eura na mednarodni ravni**;

— EU oblikuje svojo vlogo kot „**mednarodna regulativna sila**“, ki se zavzema tako za uveljavljanje zahtevnejših industrijskih, okoljskih in socialnih standardov kot tudi standardov za dostojne delovne razmere, javna naročila in intelektualno lastnino;

— **se ponovno oživijo tri glavne politike zunanjega razvoja EU**: širitev, sosedska politika in Unija za Sredozemlje ter novo partnerstvo z Afriko v okviru sporazumov z AKP ⁽⁹⁾.

3.1.6.2 EESO je trdno prepričan, da brez **participativnega predvidevanja na evropski ravni v zvezi z globalno perspektivo evropske industrijske politike** ne bo mogoče razviti skupne strateške vizije, ki je nujno potrebna za močno in usklajeno oživetev zunanje razsežnosti evropske industrijske politike.

⁽⁹⁾ Mnenje EESO o zunanji razsežnosti prenovljene lizbonske strategije, UL C 128/2010, str. 41.

3.1.6.3 EESO je prepričan, da je rast v interesu evropske industrije, in da je edino sredstvo za doseg tega cilja zmanjšati stalen pritisk konkurence z nizkimi stroški.

3.1.7 Sektorske pobude: vodilni trgi in platforme

3.1.7.1 Evropa mora svojo prihodnost graditi na lastnih močnih točkah. Nenehno se razvijajo razne sektorske rešitve za izboljšanje konkurenčnosti Evrope na globalni ravni in povečanje njene privlačnosti kot prostora za življenje in delo.

3.1.7.2 Med ključnimi so naslednja področja:

- tehnološka infrastruktura,
- omrežja oskrbe z energijo,
- družba znanja in digitalna družba,
- zdravje in mobilnost,
- horizontalne tehnologije, potrebne za industrijo EU.

3.1.7.3 EESO meni, da je treba naslednje, že obstoječe sektorske pristope umestiti v konsolidiran in usklajen okvir:

- evropske tehnološke platforme;
- pobude v zvezi z vodilnimi trgi;
- različne posvetovalne odbore na visoki ravni;
- inovacijske platforme, kot so LeaderShip, Cars 21, ICT Task-force;
- skupino na visoki ravni za kemično industrijo.

3.1.7.4 EESO meni tudi, da bi kazalo nadalje razvijati nekatere sektorje, ki so posebej občutljivi in obetavni. Ti sektorji so na primer:

- **vesolje,**
- **trajnostna mobilnost,**
- **prihodnji socialni izzivi na področju podnebnih sprememb,**
- **konkurenčni izzivi,** kot je kemična industrija, inženirstvo in agroživilska industrija,
- **energetsko intenzivni sektorji.**

4. Zunanja razsežnost politik EU, ključ do uspeha evropske industrije

4.1 Kakor je poudarilo madžarsko predsedstvo, „*smo priča neverjetno hitremu in korenitemu spreminjanju sveta; Evropa mora biti sposobna obstati razmerah svetovnega konkurenčnega pritiska, močnejšega kot kdaj koli doslej.*“

4.2 Dvajset milijonov evropskih podjetij, zlasti malih in srednje velikih, ki jih vodijo ustvarjalni ljudje, delavci, obrtniki in delodajalci, mora imeti priložnost za inovacije, krepitev svoje konkurenčnosti in ustvarjanje delovnih mest, pri tem pa jih mora podpirati evropska industrijska politika s celovito zunanjo razsežnostjo.

4.3 EESO pozdravlja sklepe Evropskega sveta z dne 17. decembra 2010 o mednarodni konkurenčnosti in enotnem trgu.

4.4 EESO posebej poudarja pomen pametnega, predvidljivega in stroškovno ugodnejšega pravnega okvira za podjetja, kakor tudi boljšega podjetniškega okolja za MSP, da bi lahko dolgočasno delovala.

V Bruslju, 4. maja 2011

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Staffan NILSSON